

Volgens transgender Maxima Caram, voorzitter van de belangenvereniging voor sekswerkers PROUD, is een erotisch centrum niet goed voor de sekswerkers. FOTO RICHARD MOUW

PROUD-voorzitter Maxima Caram ziet erotisch centrum niet zitten

'Vrij spel voor mensenhandel'

Maxima Caram is transgender en produceert onder meer erotische video's. Verder is ze voorzitter van belangenvereniging PROUD, waarmee ze al jaren opkomt voor de rechten en veiligheid van alle sekswerkers in Nederland. „Ik moest eerst de duivel in de ogen kijken, voordat ik wist wat mijn doel is: alle sekswerkers een fijne en veilige plek geven.”

door Sophie van den Berg

Maxima Caram komt binnen bij cafe 't Loosje op de Nieuwmarkt in Amsterdam, net terug van haar rondje over de Wallen. Hier is ze dagelijks te vinden. Niet om zelf te werken, maar om te kijken hoe het met de meiden gaat. Met haar functie als voorzitter voor de belangenvereniging voor alle sekswerkers in Nederland is een van haar taken een luisterend oor te zijn. Ze gaat dan ook vaak met ze in gesprek om te kijken wat er speelt.

In het dagelijks leven ben je naast voorzitter van PROUD ook zelf sekswerker geweest. Hoe belandde je in deze wereld?

„In Zuid-Amerika, waar ik vandaan kom, heb ik politieke wetenschappen gestudeerd en was ik journalist. Ik verdiende daar niet veel mee. Als transgendervrouw was ik ook niet veilig in mijn land. Ik kon elk moment doodgeschoten worden. Om toch rond te komen werd ik uiteindelijk sekswerker. Ik werkte een tijdje in Den Haag, vervolgens in Milaan en daarna in Spanje. Daar

ontmoette ik iemand, die ik betaalde om met mij te trouwen. Zo was ik niet meer illegaal in Europa. In 2014 kwam ik terug in Den Haag, want mijn man kende hier mensen die werk voor mij hadden. Een vriend van hem huurde een kamer voor mij waar ik klanten kon ontvangen. Dat liep helemaal verkeerd af. Uiteindelijk was ik slachtoffer van mensenhandel.”

Hoe ben je bij deze vereniging terechtgekomen?

„Na een lange periode waarin ik slachtoffer was van mensenhandel, raakte ik in contact met iemand van PROUD. Zij zorgde ervoor dat ik in een traject terecht kwam van vrouwenbescherming en uiteindelijk in een crisiscentrum voor slachtoffers van mensenhandel. Na een aantal jaar sloot ik zelf ook aan bij deze vereniging.”

Wat is de huidige situatie van de sekswerkers?

„De enige plek waar het nu misgaat, is Amsterdam. Ik denk

dat het iets persoonlijks is van burgemeester Halsema. Ze wil de meiden achter de ramen zo graag weg hebben, daar moet meer achter zitten dan alleen de drukte van het toerisme. In steden als Utrecht en Den Haag worden bijvoorbeeld de sluitingstijden helemaal niet aangepast. En daar is verder ook geen gedoe rondom de sekswerkers.”

Wat zijn de voor- en nadelen van een erotisch centrum?

„Er zijn geen voordelen. We worden verplaatst naar een plek waar het 'beter' zou moeten zijn voor de sekswerkers. Maar dit is echt het laatste waar rekening mee wordt gehouden. De onwetendheid van de gemeente Amsterdam komt al helemaal naar boven als je hoort dat ze er ook lezingen willen geven. Wat denk je zelf? Alle mensen die daar naartoe zullen gaan, willen maar één ding en dat is echt geen lezing. Verder willen de klanten anoniem blijven. Als iemand nu op de Wallen loopt en zich mengt met de toeristen, merk je niet eens dat er steeds een gordijntje dicht gaat. Wanneer er een cen-

'De enige plek waar het nu misgaat, is Amsterdam'

trum is waar mensen gezien kunnen worden als ze er naar binnen gaan, neemt die anonimiteit af. Het grootste gevolg hiervan is dat de meiden 70 tot 80 procent van hun klanten kwijt gaan raken.”

Hoe denken de sekswerkers op de Wallen over de mogelijke verhuizing naar Noord of Zuid?

„Als het erotisch centrum er komt, zullen veel meiden een andere manier gaan zoeken om geld te verdienen. En wat is tegenwoordig een makkelijke en snelle manier? Drugshandel. Ook zullen meer meiden de straat op gaan en mensen zo mee naar huis nemen. Of gewoon op de parkeerplaats in de auto het uurtje volmaken. Dit kan grote gevolgen hebben.”

Waarom vind je dat gevaarlijker dan werken op de Wallen?

„De mensenhandel krijgt vrij spel. Als de meiden vanuit huis of via een website gaan werken, is het heel makkelijk om je als klant voor te doen en dan de meiden te ontvoeren. Achter de ramen is het veel veiliger. Je kunt de klanten zien en er zit een noodknop. Er is dus zo hulp. Daarnaast is er natuurlijk ook sociale controle op de Wallen.”

Het erotisch centrum moet er volgens jou dus niet komen. Wat zou dan een goede oplossing zijn voor de drukte op de Wallen?

„Ten eerste meer handhaving. Daarnaast moet het legaal worden om sekswerk thuis te ver-

richten, maar wel op een manier dat het veilig kan. Als je die meiden legaal thuis laat werken, voorkom je dat ze op illegale manieren dit gaan doen. Zorg bijvoorbeeld voor een noodknop in de woningen van de meiden. Ik snap sowieso niet dat het illegaal is. Er komen zulke kromme regels bij kijken. Als je bijvoorbeeld mensen thuis ontvangt is het illegaal, maar als je naar het huis van de klant gaat is het legaal. Dat is toch gek?”

Heeft je verleden met mensenhandel te maken met jouw harde inzet voor alle sekswerkers?

„Ja, absoluut. In de periode van het crisiscentrum heb ik heel veel verdriet gehad. Ik heb nachten gehuild omdat ik geen geld had voor nieuwe nepnagels of extensions. Je kreeg 50 euro per week, maar als transgendervrouw heb je veel meer zorgen dan alleen eten of drinken. Ik moest ook mijn hormonen blijven slikken en mij vrouw voelen. Op een avond zag een vrouw uit Nigeria mij huilen en vroeg me wat er aan de hand was. Toen ik het vertelde, zei ze iets wat ik nooit zal vergeten: „Lieverd, wees blij dat je nog je ogen dicht durft te doen in de nacht. Wanneer ik dat doe zie ik overal bloed onder mijn bed vandaan komen.” Dat voelde echt als een harde klap in mijn gezicht. Ik was aan het zeuren dat ik geen geld had voor nepnagels, terwijl haar hele leven van haar was afgenomen.”